

C/2024/2476

27.3.2024

ZALECENIE RADY

z dnia 25 marca 2024 r.

w sprawie kontynuowania skoordynowanych środków zmniejszających zapotrzebowanie na gaz

(C/2024/2476)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292 w związku z jego art. 194 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Niniejsze zalecenie ma na celu zachęcenie państw członkowskich do kontynuowania bieżących środków zmniejszających zapotrzebowanie na gaz, przyjętych zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) 2022/1369 ⁽¹⁾ w celu osiągnięcia zmniejszenia zapotrzebowania na gaz o 15 % w porównaniu z okresem referencyjnym od dnia 1 kwietnia 2017 r. do dnia 31 marca 2022 r. Niniejsze zalecenie ma również na celu zachęcenie państw członkowskich do dalszego przekazywania Eurostatowi aktualnych sprawozdań na temat zmniejszenia zapotrzebowania, w tym zużycia gazu w podziale na sektory.
- (2) Rozporządzenie (UE) 2022/1369 przyjęte w związku z kryzysem dostaw gazu spowodowanym agresją wojskową Rosji wobec Ukrainy. Ma ono na celu dobrowolne, a w razie potrzeby, obowiązkowe zmniejszenie zapotrzebowania Unii na gaz, ułatwienie napełniania magazynów, ograniczenie wahań cen i zapewnienie lepszego przygotowania na wszelkie dalsze zakłócenia w dostawach. Rozporządzenie to zostało przyjęte ze względu na pilną potrzebę reagowania przez Unię przy użyciu środków tymczasowych w duchu solidarności między państwami członkowskimi.
- (3) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2022/1369 państwa członkowskie miały dołożyć wszelkich starań, aby zmniejszyć swoje zużycie gazu o 15 %, najpierw w okresie od dnia 1 sierpnia 2022 r. do dnia 31 marca 2023 r., a po przedłużeniu stosowania rozporządzenia (UE) 2022/1369 na mocy rozporządzenia Rady (UE) 2023/706 ⁽²⁾ – w okresie od dnia 1 kwietnia 2023 r. do dnia 31 marca 2024 r. W przypadku gdyby dobrowolne środki zmniejszające zapotrzebowanie okazały się niewystarczające do wyeliminowania ryzyka poważnego niedoboru dostaw, Rada, działając na wniosek Komisji, została upoważniona do ogłoszenia unijnego stanu alarmowego, co pociągnęłoby za sobą obowiązek zmniejszenia zapotrzebowania. Państwa członkowskie przyjęły środki mające na celu zmniejszenie swojego zapotrzebowania na gaz w duchu solidarności, co doprowadziło do skutecznego zmniejszenia zapotrzebowania na gaz w całej Unii o ponad 15 % w okresie od sierpnia 2022 r. do grudnia 2023 r.
- (4) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2022/1369 do dnia 1 marca 2024 r. Komisja dokonała przeglądu tego rozporządzenia w świetle ogólnej sytuacji w odniesieniu do dostaw gazu do Unii oraz przedstawiła Radzie sprawozdanie z głównych ustaleń tego przeglądu.
- (5) W swoim sprawozdaniu Komisja stwierdziła, że chociaż sytuacja odnośnie do bezpieczeństwa dostaw gazu poprawiła się dzięki ukierunkowanym inwestycjom i szeregowi środków, w tym zmniejszeniu zapotrzebowania na podstawie rozporządzenia (UE) 2022/1369, ogólna sytuacja w zakresie bezpieczeństwa dostaw jest nadal delikatna. Światowy rynek gazu pozostaje napięty, a przed okresem 2025–2027 nie oczekuje się znaczącego zwiększenia globalnych zdolności skraplania, przy czym nadal istnieją inne zagrożenia, które mogą pogorszyć obecną sytuację w zakresie bezpieczeństwa dostaw. Komisja stwierdziła również, że zmniejszenie zapotrzebowania w znacznym stopniu przyczyniło się do rezygnacji w 2023 r. z około 65 miliardów metrów sześciennych rosyjskiego gazu, głównie w gospodarstwach domowych i sektorach przemysłu. W 2023 r. zmniejszenie zapotrzebowania miało kluczowe znaczenie dla zakończenia zimy z odpowiednim poziomem zapasów i dla zapewnienia niezbędnej elastyczności latem w celu spełnienia obowiązku w zakresie magazynowania na poziomie 90 % określonego w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1938 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2022/1369 z dnia 5 sierpnia 2022 r. w sprawie skoordynowanych środków zmniejszających zapotrzebowanie na gaz (Dz.U. L 206 z 8.8.2022, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2023/706 z dnia 30 marca 2023 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2022/1369 w odniesieniu do przedłużenia okresu zmniejszenia zapotrzebowania w kontekście środków zmniejszających zapotrzebowanie na gaz oraz w odniesieniu do zwiększenia sprawozdawczości i monitorowania realizacji tych środków (Dz.U. L 93 z 31.3.2023, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1938 z dnia 25 października 2017 r. dotyczące środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego i uchylające rozporządzenie (UE) nr 994/2010 (Dz.U. L 280 z 28.10.2017, s. 1).

- (6) Przypadki znacznej zmienności cen, w tym latem i jesienią 2023 r., kiedy to ceny wzrosły o ponad 50 % w ciągu kilku tygodni w związku z takimi wydarzeniami jak strajk w australijskich instalacjach do wywozu skroplonego gazu ziemnego (LNG) lub zakłócenia w funkcjonowaniu gazociągu Balticconnector, pokazują, że ceny rynkowe są nadal podatne na stosunkowo niewielkie wstrząsy w zakresie popytu i podaży. W takich okolicznościach obawa przed wystąpieniem niedoborów w dostawach gazu ziemnego może wywołać reakcje systemowe w całej Unii, które będą miały poważne konsekwencje dla cen energii. Ze względu na znaczny spadek przywozu rosyjskiego gazu rurociągowego na przestrzeni ostatniego roku dostępność łącznych dostaw gazu do Unii jest ponadto znacznie ograniczona w porównaniu z warunkami sprzed kryzysu. W 2023 r. Unia otrzymała za pośrednictwem gazociągów około 25 miliardów metrów sześciennych rosyjskiego gazu, a dostawy z Rosji stanowiły jedynie 15 % całkowitego przywozu do Unii (gaz rurociągowy i LNG) w porównaniu z 45 % w 2021 r.
- (7) Ze względu na utrzymujący się napięty bilans podaży i popytu zakłócenia w dostawach gazu mogą mieć znaczący wpływ na ceny gazu i energii elektrycznej oraz zaszkodzić gospodarce Unii, wpływając na jej konkurencyjność, oraz negatywnie wpływać na obywateli i przedsiębiorstwa w Unii. W tym celu zaleca się dalsze skoordynowane zmniejszenie zapotrzebowania przez państwa członkowskie w duchu solidarności, m.in. aby umożliwić uzupełnienie magazynów w sposób efektywny i przy minimalnych zakłóceniach na rynku, co z kolei przyczyni się do zapewnienia bezpieczeństwa dostaw gazu przed zimą 2024–2025. Proaktywne i skoordynowane oszczędności zmniejszają ryzyko negatywnego wpływu potencjalnych niedoborów gazu na konkurencyjność różnych unijnych sektorów przemysłu.
- (8) Od czasu wejścia w życie rozporządzenia (UE) 2022/1369 poziom gotowości na rynku gazu oraz bezpieczeństwo dostaw w Unii znacznie wzrosły. Utrzymują się jednak zagrożenia dla bezpieczeństwa dostaw energii w Unii, ponieważ globalna sytuacja na rynku gazu nadal jest napięta, a ceny są w dalszym ciągu na wyższych poziomach niż przed kryzysem. Sytuację tę pogarszają wahania na rynku wynikające m.in. z napiętych warunków geopolitycznych, które obecnie przejawiają się m.in. kryzysem na Bliskim Wschodzie i Morzu Czerwonym. Ze względu na zakłócenia dostaw gazu i napiętą sytuację, jaka miała miejsce na rynku w ostatnich miesiącach, dwanaście państw członkowskich pozostaje w stanie wczesnego ostrzeżenia lub stanu alarmowego zdefiniowanego w rozporządzeniu (UE) 2017/1938.
- (9) Te ewentualne trudności w zakresie bezpieczeństwa dostaw pogłębia szereg dodatkowych zagrożeń, w tym zakończenie do dnia 31 grudnia 2024 r. obowiązywania obecnej umowy o tranzycie rosyjskiego gazu przez Ukrainę, na mocy której w 2023 r. przesłano około 14 miliardów metrów sześciennych gazu. Innym możliwym zagrożeniem jest odbicie popytu na LNG w Azji skutkujące zmniejszeniem dostępności gazu na światowym rynku gazu, mroźna zima 2024–2025, która może doprowadzić do wzrostu zapotrzebowania na gaz w Unii nawet o 30 miliardów metrów sześciennych, ekstremalne zdarzenia pogodowe, które mogą mieć wpływ na magazynowanie energii wodnej i produkcję energii jądrowej ze względu na niski poziom wody, a także wynikający z tego wzrost zapotrzebowania na energię elektryczną wytwarzaną przy użyciu gazu. Dodatkowe zagrożenia wynikają z potencjalnych zakłóceń w funkcjonowaniu infrastruktury krytycznej, takich jak akty sabotażu wymierzonych w gazociągi Nord Stream we wrześniu 2022 r. lub w przypadku uszkodzenia gazociągu Balticconnector w październiku 2023 r., oraz z pogarszającej się sytuacji geopolitycznej, w szczególności w krajach i regionach istotnych z punktu widzenia bezpieczeństwa dostaw energii w Unii, takich jak Ukraina i Bliski Wschód.
- (10) Sytuacja na światowych rynkach gazu pozostaje napięta i należy się spodziewać, że jeszcze przez pewien czas taka pozostanie. Jak zauważyła Międzynarodowa Agencja Energetyczna (MAE) w swoim sprawozdaniu średniookresowym dotyczącym gazu za 2023 r., globalna podaż LNG wzrosła jedynie nieznacznie, w 2022 r. (o 4 %) i w 2023 r. (o 3 %). W światowej prognozie energetycznej z 2023 r. MAE stwierdza, że w najbliższej przyszłości można się spodziewać, że równowaga rynkowa pozostanie niepewna, do czasu planowanego na okres 2025–2027 udostępnienia nowych zdolności w zakresie LNG.
- (11) Niedawno przyjęte dyrektywy (UE) 2023/1791 ⁽⁴⁾ i (UE) 2023/2413 ⁽⁵⁾ przyczynią się do osiągnięcia celów Unii w zakresie dekarbonizacji i strukturalnego zmniejszenia zapotrzebowania w najbliższej przyszłości, zgodnie z globalnym przeglądem COP28, w którym uznano potrzebę odejścia od paliw kopalnych w systemach energetycznych w sposób uczciwy, uporządkowany i sprawiedliwy. Chociaż środki, które państwa członkowskie mają przyjąć w celu transpozycji tych dyrektyw, w dużej mierze nie wejdą jeszcze w życie w trakcie okresu stosowania niniejszego

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1791 z dnia 13 września 2023 r. w sprawie efektywności energetycznej oraz zmieniająca rozporządzenie (UE) 2023/955 (Dz.U. L 231 z 20.9.2023, s. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylająca dyrektywę Rady (UE) 2015/652 (Dz.U. L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj>).

zalecenia, takie środki przyczynią się do zmniejszenia zapotrzebowania na gaz w latach następujących po transpozycji tych dyrektyw. Biorąc pod uwagę, że termin transpozycji pewnych istotnych środków określonych w tych dyrektywach przypada dopiero w październiku 2025 r., należy zalecić zmniejszenie zapotrzebowania na gaz w okresie przejściowym do czasu dokonania transpozycji tych dyrektyw.

- (12) Zmniejszenie zapotrzebowania na gaz przez państwa członkowskie może przyczynić się w szczególności do napełniania podziemnych magazynów, aby zapewnić odpowiedni poziom bezpieczeństwa dostaw w zimie 2024–2025 oraz uniknąć utrzymywania się niedoborów w napełnianiu magazynów do zimy 2025–2026. Dalsze zmniejszanie zapotrzebowania na gaz pomoże również utrzymać presję na spadek cen, z korzyścią dla unijnych konsumentów i konkurencyjności przemysłu.
- (13) Niniejsze zalecenie dotyczące oszczędzania gazu nie powinno mieć wpływu na konieczność przestrzegania celów państw członkowskich w zakresie dekarbonizacji. Niniejsze zalecenie nie powinno zatem zniechęcać państw członkowskich do dalszego przechodzenia z węgla na gaz, np. do wytwarzania energii elektrycznej, jeżeli takie przechodzenie pomaga państwom członkowskim w osiągnięciu ich celów w zakresie dekarbonizacji określonych w ich zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu, ustanowionych na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 ⁽⁶⁾.
- (14) Przepisy niniejszego zalecenia dotyczące zmniejszenia zapotrzebowania nadal uwzględniają szczególne uwarunkowania. Przy podejmowaniu decyzji w sprawie środków zmniejszających zapotrzebowanie na gaz państwa członkowskie mogą rozważyć uwzględnienie takich szczególnych uwarunkowań, między innymi przez obniżenie zalecanego celu zmniejszenia zapotrzebowania na gaz, w przypadku gdy dane państwo członkowskie stoi w obliczu kryzysu elektroenergetycznego, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/941 ⁽⁷⁾. Scenariusz taki może zakładać ograniczenie proporcjonalne do znacząco zwiększonego wykorzystania gazu do wytwarzania energii elektrycznej, wymaganego do wywozu znacznie większej ilości energii elektrycznej do sąsiadującego państwa członkowskiego z powodu wyjątkowych uwarunkowań, takich jak niedostateczna ilość dostępnej energii wodnej lub jądrowej w danym państwie członkowskim lub w sąsiadującym państwie członkowskim, do którego wywożona jest znacznie większa ilość energii elektrycznej,

PRZYMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

1. Bez uszczerbku dla obowiązków na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1938 zaleca się, aby państwa członkowskie rozwiązały trudności w dostawach gazu, z myślą o zapewnieniu bezpieczeństwa dostaw gazu w Unii, w duchu solidarności, poprzez lepszą koordynację, monitorowanie i sprawozdawczość w zakresie krajowych środków zmniejszania zapotrzebowania na gaz.
2. Do celów niniejszego zalecenia zastosowanie mają następujące definicje:
  - a) „zużycie gazu” oznacza całkowitą dostawę gazu ziemnego na działania prowadzone na terytorium państwa członkowskiego, w tym końcowe zużycie na potrzeby gospodarstw domowych, przemysłu i wytwarzania energii elektrycznej, ale przy wyłączeniu między innymi gazu wykorzystanego do napełnienia magazynów, zgodnie z definicją „dostawy, przemiany i zużycia gazu” stosowaną przez Komisję (Eurostat);
  - b) „okres referencyjny” oznacza okres od dnia 1 kwietnia 2017 r. do dnia 31 marca 2022 r.;
  - c) „referencyjne zużycie gazu” oznacza wolumen gazu zużywanego średnio przez państwo członkowskie w okresie referencyjnym; w przypadku państw członkowskich, których zużycie gazu w okresie od dnia 1 kwietnia 2021 r. do dnia 31 marca 2022 r. wzrosło o co najmniej 8 % w porównaniu ze średnim zużyciem gazu w okresie referencyjnym, „referencyjne zużycie gazu” oznacza tylko wolumen gazu zużytego w okresie od dnia 1 kwietnia 2021 r. do dnia 31 marca 2022 r.;
  - d) „surowiec” oznacza „pozaenergetyczne wykorzystanie gazu ziemnego”, o którym mowa w obliczeniach bilansów energii przez Komisję (Eurostat).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/941 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie gotowości na wypadek zagrożeń w sektorze energii elektrycznej i uchylające dyrektywę 2005/89/WE (Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 1).

3. Zaleca się, aby państwa członkowskie zmniejszyły swoje zużycie gazu w okresie od dnia 1 kwietnia 2024 r. do dnia 31 marca 2025 r. („okres zmniejszenia”) o co najmniej 15 % w porównaniu ze swoim średnim zużyciem gazu w „okresie referencyjnym”.
4. W celu zmniejszenia zużycia gazu w każdym państwie członkowskim w „okresie zmniejszenia” zaleca się, aby zapotrzebowanie na gaz było o 15 % niższe w porównaniu z referencyjnym zużyciem gazu tego kraju.
5. Niniejsze zalecenie nie jest skierowane do państwa członkowskiego, którego system elektroenergetyczny jest zsynchronizowany tylko z systemem elektroenergetycznym państwa trzeciego w razie desynchronizacji względem systemu tego państwa trzeciego oraz tak długo jak funkcjonowanie odizolowanego systemu elektroenergetycznego lub inne usługi na rzecz operatora systemu przesyłu energii są wymagane do zapewnienia bezpiecznego i niezawodnego działania systemu elektroenergetycznego.
6. Niniejsze zalecenie nie jest skierowane do państwa członkowskiego, tak długo jak to państwo członkowskie nie jest bezpośrednio połączone z połączonym międzysystemowo systemem gazowym dowolnego innego państwa członkowskiego.
7. Z myślą o celu zmniejszenia zapotrzebowania na gaz, o którym mowa w pkt 4, państwa członkowskie podejmujące decyzję o środkach zmniejszających zapotrzebowanie na gaz mogą rozważyć uwzględnienie szczególnych uwarunkowań poprzez:
  - a) odjęcie od referencyjnego zużycia gazu, które jest stosowane do obliczania docelowego zmniejszenia zapotrzebowania, wolumenu gazu równego różnicy między ich celem pośrednim na dzień 1 sierpnia 2022 r., określonym w załączniku 1a do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1032 ⁽⁸⁾, a faktycznym wolumenem zmagazynowanego gazu na dzień 1 sierpnia 2022 r., w przypadku gdy na ten dzień państwa te zrealizowały cel pośredni;
  - b) odjęcie od referencyjnego zużycia gazu, które jest stosowane do obliczania docelowego obowiązkowego zmniejszenia zapotrzebowania, wolumenu gazu zużytego w okresie referencyjnym jako surowiec;
  - c) skorygowanie referencyjnego zużycia gazu, które jest stosowane do obliczania docelowego obowiązkowego zmniejszenia zapotrzebowania, przez odjęcie wolumenu zwiększonego zużycia gazu wynikającego z przestawienia się z węgla na gaz wykorzystywany w systemie ciepłowniczym, w przypadku gdy zwiększenie to wynosi co najmniej 8 % w okresie od dnia 1 sierpnia 2023 r. do dnia 31 marca 2024 r. w porównaniu ze średnim zużyciem gazu w okresie referencyjnym i w stopniu, w jakim zwiększenie to jest bezpośrednio związane z tym przestawieniem się;
  - d) obniżenie celu zmniejszenia zapotrzebowania o 8 punktów procentowych, jeżeli jego połączenie międzysystemowe z innymi państwami członkowskimi mierzone pod względem ich ciągłej technicznej zdolności eksportowej w porównaniu z ich rocznym zużyciem gazu w 2021 r. jest poniżej 50 %, a ta zdolność na połączeniach międzysystemowych do innych państw członkowskich była faktycznie wykorzystywana do transportu gazu na poziomie co najmniej 90 % w poprzednim miesiącu, chyba że dane państwa członkowskie mogą wykazać, że nie było zapotrzebowania i zdolność została zmaksymalizowana, i że ich krajowe instalacje LNG są komercyjnie i technicznie gotowe do przekierowywania gazu do innych państw członkowskich do poziomu wolumenów wymaganych przez rynek;
  - e) tymczasowe obniżenie celu zmniejszenia zapotrzebowania w celu złagodzenia ryzyka związanego z dostawami energii elektrycznej, które mogą potencjalnie wywołać kryzys elektroenergetyczny na ich własnym terytorium lub w sąsiadującym państwie członkowskim, w szczególności, jeżeli nie istnieją żadne ekonomiczne opcje zastąpienia gazu koniecznego do produkcji energii elektrycznej bez poważnego zagrożenia bezpieczeństwa dostaw. W przypadku, gdy państwo członkowskie obniża cel zmniejszenia zapotrzebowania zaleca mu się, aby informowało Komisję o swojej decyzji i jej powodach.
8. Środki wybrane przez państwa członkowskie w celu zmniejszenia zapotrzebowania muszą być jasno określone, przejrzyste, proporcjonalne, niedyskryminacyjne i weryfikowalne.
9. Przy wprowadzaniu środków zmniejszających zapotrzebowanie na gaz mających wpływ na odbiorców innych niż odbiorcy chronieni, określonych w art. 2 pkt 5 rozporządzenia (UE) 2017/1938, zaleca się, by państwa członkowskie przestrzegały obiektywnych i przejrzystych kryteriów, które uwzględniają ich znaczenie gospodarcze, a także między innymi następujące elementy:
  - a) wpływ zakłócenia na łańcuchy dostaw, które mają kluczowe znaczenie dla społeczeństwa;

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1032 z dnia 29 czerwca 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) 2017/1938 i (WE) nr 715/2009 w odniesieniu do magazynowania gazu (Dz.U. L 173 z 30.6.2022, s. 17).

- b) ewentualny negatywny wpływ w innych państwach członkowskich, w szczególności na łańcuchy dostaw sektorów niższego szczebla, które mają kluczowe znaczenie dla społeczeństwa;
  - c) potencjalne długotrwałe szkody w instalacjach przemysłowych;
  - d) możliwości ograniczenia zużycia i stosowania produktów zastępczych w Unii.
10. Przy podejmowaniu decyzji w sprawie środków zmniejszających zapotrzebowanie na gaz zaleca się, aby państwa członkowskie uwzględniały środki mające na celu zmniejszenie zużycia gazu w sektorze energii elektrycznej, środki zachęcające do przestawienia się na inne rodzaje paliwa w przemyśle, krajowe kampanie podnoszące świadomość oraz ukierunkowane obowiązki w zakresie ograniczenia ogrzewania i chłodzenia, służące promowaniu przestawienia się na paliwa odnawialne i zmniejszenie zużycia przez przemysł.
11. Zaleca się, aby państwa członkowskie informowały Komisję o środkach zmniejszających zapotrzebowanie, które nie zostały zgłoszone Komisji na podstawie rozporządzenia (UE) 2022/1369.
12. Zaleca się, aby państwa członkowskie nadal monitorowały wdrażanie wszelkich środków zmniejszających zapotrzebowanie na gaz na swoim terytorium oraz składały Komisji sprawozdania na temat zużycia gazu (w teradzulach, TJ) za pośrednictwem Eurostatu nie rzadziej niż raz na dwa miesiące i nie później niż do 15. dnia następnego miesiąca.
13. Zaleca się, aby sprawozdania przekazywane do Eurostatu zawierały dane o zużyciu gazu według sektora, w tym o zużyciu gazu w następujących sektorach:
- a) zużycie gazu na potrzeby wytwarzania energii elektrycznej i ciepła;
  - b) zużycie gazu w przemyśle;
  - c) zużycie gazu w gospodarstwach domowych i usługach.
14. Do celów pkt 2 lit. a) i d), pkt 12 oraz 13 niniejszego zalecenia za odpowiednie należy uznać definicje i konwencje statystyczne ustanowione w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 ^(*).
15. Zaleca się, aby Komisja wraz z Grupą Koordynacyjną ds. Gazu ustanowioną art. 4 rozporządzenia (UE) 2017/1938 wspierała wdrażanie tego zalecenia poprzez monitorowanie osiągniętego zmniejszenia zapotrzebowania w podziale na sektory oraz monitorowanie wprowadzonych środków zmniejszających zapotrzebowanie na gaz.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 marca 2024 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
A. MARON

---

^(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz.U. L 304 z 14.11.2008, s. 1.